

'Lief dagboek... We zijn bevrijd!'

De eerstvolgende dagen werden in een roes beleefd. Er waren heel indrukwekkende momenten en die zijn bewaard gebleven in m'n geest en kan ik nu opschrijven voor later. Leuke momenten en minder leuke momenten.

Hoeks die Canadese en Engelsen, die hollandse vriendinnen kregen en op 't s'Gravenhageplein bij hun ouders uit de ramen hingen en sigaretten uit het raam mikten op die menigte mensen die daar stonden opeengedrukt. En ik stond er ook tussen, romaan alleen en beleefde het mee. Waar m'n ouders waren? Die waren thuis, of misschien ergens anders. Wat een beleving was dat,

Hoe voelt het, om na vijf jaar oorlog opeens op straat te mogen dansen, om chocolade te eten en echte sigaretten te roken, en om de heerlijke stilte van een nacht zonder bombardementen te ervaren? U leest het in deze dagboekfragmenten!

al was ik niet bij machte om maar één sigaret te kunnen opvangen.

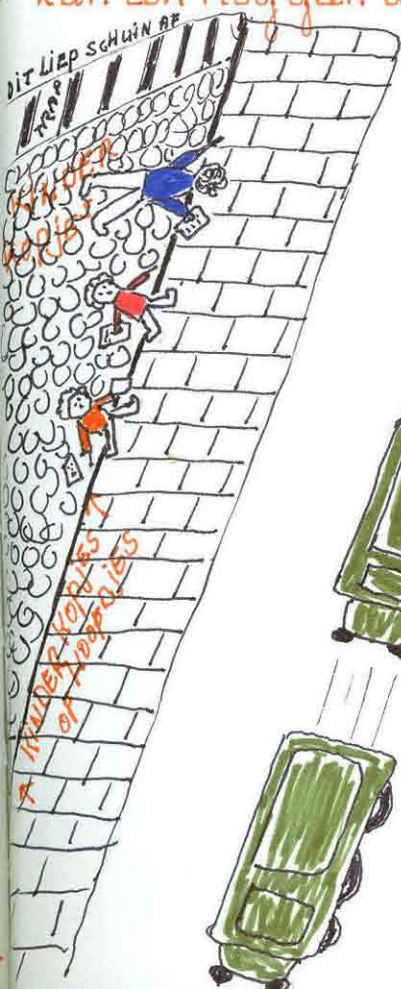
Het beleven alleen al was zo mooi.

Weer vrij, het eerste stukje chocola te proeven, wat ik kreeg van Paula, een buurmeisje. Eén moment, wil je ook een stukje? En dat vergeet je dan nooit meer. Hoe bestaat roets. Nu kun je ik weet niet hoeveel chocola kopen in elke winkel op elke hoek van de straat, net zoveel als sigaretten. De chocola heeft nooit meer zo lekker gesmaakt dan toen.

Om de hoek in de andere straat, Schoutstraat woonde de familie Gardenier. de scheldnaam was "garrie ballie". Daar kon je sigaretten kopen per stuk en kauwgom. Die loochten of kregen ze van de berijders en verhochten ze dan weer door. En dat liep wel. Ik heb er ook wel eens aan de deur gestaan voor kauwgom.

De berijders (soldaten) bleven lang in ons land, in Vlaanderen en omstreken ook. We hielden de moffen zien vluchten en de berijders zien komen.

Er was ook een nieuwe rage uitgebroken. We gingen met potlood en papier gewapend naar de Verbindingsweg wat nu de Grote Hoogstraat heet. Er stonden aan beide kanten nog geen winkels. En daar reden de legerauto's

af en aan. Wat deden we nu? Van elke wagen gingen we de auto nummers van de roge-naam de nummerborden noteren. Alle nummers opschrijven. Waarom? Ik hou het niet weten. Misschien wie de meeste kon bijhouden met schrijven en de meeste natuurlijk opgeschreven had. Ik vraag me nu nog af wat de soldaten er van gedacht hebben. vast wel roiets van. Die kinderen vervelen zich vast niet en dat was
so.
Elke dag feestvieren kon ook niet

Land (gas)